

(“Službeni glasnik Bosne i Hercegovine” br. 46/06)

ODLUKA VISOKOG PREDSTAVNIKA

Koristeći se ovlastima koje su mi date člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI. 2. Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovoga stavka) i "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njezinim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Vijeća sigurnosti (S/PRST/2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje potpora strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), s tim da će se Sud u svom radu koncentrirati na kazneno gonjenje i suđenje najvišim vođama koje se sumnjiči da su najodgovorniji za zločine u okviru nadležnosti MKSJ-a, dok će suđenja onim koji su manje odgovorni biti ustupljena odgovarajućim nadležnim domaćim sudovima uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Vijeće sigurnosti izjavilo da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da poduzimaju odgovarajuće radnje u svezi s podizanjem optužnica i kaznenim gonjenjem, imajući istovremeno na umu da MKSJ ima primat nad domaćim sudovima;

Imajući u vidu da je jačanje domaćih pravosudnih sustava od ključne važnosti za funkcioniranje pravne države općenito, a pogotovo za provedbu strategije okončanja rada MKSJ-a;

Imajući u vidu također da je u svom kominikeju donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Konstatirajući napredak postignut u razvoju kapaciteta Posebnog odsjeka za ratne zločine Suda Bosne i

Hercegovine i Posebnog odjela za ratne zločine Tužiteljstva Bosne i Hercegovine;

Konstatirajući također da je razvoj tog kapaciteta ponekad onemogućen usljed neprepoznavanja pravnih specifičnosti vezanih za ustupanje predmeta od strane MKSJ-a;

Svjesni naročito da određene odredbe domaćeg zakonodavstva u primjeni na predmete koje MKSJ ustupa Bosni i Hercegovini mogu predstavljati smetnju za učinkovito suđenje u domaćim sudovima;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pozornost promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšalo kazneno gonjenje i suđenje u predmetima koje ustupa MKSJ;

Posebno svjesni hitnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O USTUPANJU PREDMETA OD STRANE MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU TUŽITELJSTVU BOSNE I HERCEGOVINE I KORIŠTENJU DOKAZA PRIBAVLJENIH OD MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU U POSTUPCIMA PRED SUDOVIMA U BOSNI I HERCEGOVINI ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 61/04)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je utvrđeno u članku 3, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah.

Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Broj 16/06
16. lipnja 2006. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
dr. **Christian Schwarz-Schilling**, s. r.

ZAKON O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O USTUPANJU PREDMETA OD STRANE MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU TUŽITELJSTVU BOSNE I HERCEGOVINE I KORIŠTENJU DOKAZA PRIBAVLJENIH OD MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU U POSTUPCIMA PRED SUDOVIMA U BOSNI I HERCEGOVINI

Članak 1. (Izmjena i dopuna članka 2.)

(1) U članku 2. (*Ustupanje predmeta od strane MKSJ*) Zakona o ustupanju predmeta od strane Međunarodnog

kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine i korištenju dokaza pribavljenih od Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju u postupcima pred sudovima u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 61/04: u daljnjem tekstu; Zakon), iza stavka (4) dodaje se novi stavak (5) koji glasi:

"(5) Izuzetno od odredaba stavka 4. ovog članka i odredbe članka 139. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine, Sud donosi rješenje o pritvoru ili puštanju na slobodu ustupljene osobe, što je prije moguće, ali najkasnije u roku od 48 sati od vremena kada je tužitelj postavio zahtjev za određivanje pritvora."

(2) Dosadašnji stavci (5) i (6) članka 2. Zakona postaju stavci (6) i (7).

Članak 2.
(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine."